

«Лишився з нашої держави прах...» (1948)

Буряківець Юрій Дмитрович

* * *

Лишився з нашої держави прах,
Та ще над Нею віє Дух Свободи.
Ми втрачених шукаємо звитяг

На полі розпачу свого народу.
Йшла доля з нами мужньою на шлях
Всім ворогам на лютість і на подив

Злітав наш гордо в піднебесся стяг,
У славі розвивавсь на Жовтих Водах!
Кричав про волю у блакиті птах,

Що рівними ми стали між народів!
Нам право хто поверне на землі,
Щоби сестрина не журилась врода

У лютім рабстві? У страшенній млі,
Дітей сліпими молодиці родять,
З приречення печатю на чолі,

Як заграва страшна пливе зі Сходу!..
Нарід ганьбу тих пам'ятає літ,
Коли знамена наші не шуміли,

Ворожий меч висів у нас і щит
На брамах міст і замків посмутнілих.
Ніхто не усміхавсь нам на привіт,

І волі не здіймались мужні крила.
Від цього переповнилось у нас
Терпіння, честь окрадена у хаті!

До зброї люд! Настав розплати час,
Хай зброю праведну Господь освятить.
В скрижалях вічності дороговказ

Для нас записаний в найкраще свято.
В нас загостює радість повсякчас,
Ми будем святкувать крилатий час,

І брат обійме у любові брата.

1948

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/lyshyvsia_z_nashoi_derzhavy_prakh